

— Έσένα γυρεύει! φώναξε ο Βαγγέλης στην Άσημίνα.
 Έχεινη έσκυψε μπροστά του πασκίζοντας να χαμογελάση.
 — Τί θέλεις, Γιώργη μου;

Μά τὰ μάτια έκεινοῦ ἦτανε καρφωμένα στο πάτωμα, δίπλα στο τραπέζι ποῦ κοίτονταν κουλουριασμένη ἡ Έλγά. Έκανε νὰ παίξῃ τὰ χεῖλια του σάν νάθελε νὰ τῆς φωνάξῃ. Ὑστερα γύρισε κατά τὸ Βαγγέλη:

— Κανένα κόκκαλο! εἶπε τραυλίζοντας. Εἶνε νηστικό τὸ κακόμ...

— ὦχ! παραμιλάει! εἶπε ἡ Άσημίνα.

— Τὸ κακόμοιρο! ἀπόσωσε τὸ λόγο του ὁ Γιώργης.

Τινάχτηκε πάλι καὶ ἀπλωσε τὰ χεῖρια του σὰ γάντζους.

Καὶ μονομιᾶς ἐγειρε τὸ κεφάλι του στὸν ὦμο τοῦ Βαγγέλη καὶ τὰ χεῖρια του πέσανε ξερὰ ἀπάνω στο στῶμα...

— Συχωρέθηκε! εἶπε ὁ Βαγγέλης, κ' ἔβαλε τὰ δάχτυλα νὰ τοῦ κλείσῃ τὰ μάτια.

Ἡ Άσημίνα ἐμπηξε λεύτερα τώρα τὰ ξεφωνητά...

(Μάρτης τοῦ 1912)

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Διάγνωσις Θεραπείας

Ὁ σύζυγος. — Τί ἔπαθες, γυναῖκα σήμερα; Πονεῖς πουθενά; ..

Ἡ σύζυγος. — ὦχ! ναί... Ἰδὲν εἶμαι καλά... αἰσθάνομαι πόνους σ' ὄλο τὸ σῶμα: στοῦ κεφάλι, στὴ μέση, στὰ νεφρά, ὡς τὰ πόδια...

Ὁ σύζυγος. — Κατάλαβα, κατάλαβα! Αὐτὴ τῆ φορὰ χρειάζεσαι καινούρια ἀπ' τὸ καπέλλο ὡς τὰ παπούτσια...